

wahhele näppistisse jänud. Ma rägin tõt; tulge appi! — Külid töttasid körtsi wöerad perremehhega seltsis ümet watama; iggamees wöritis udja mis lättie juhtus: üks eino-ango, teine sõnniko-argi, kolmas raud-lango, neljas ja wies teiwa ning roifa, körtsimees tulli abjo-argiga, naine jälle furrilaga; igga-üks ihhaldas farro-kassokat virrotada. Messikäp kuulis rahiva lärra ikka liggemale joudma ja liiklus irmisas surma äddas pä waewaga palko wahhelt välja, agga farwad jäiwad werrise nahhaga näppistisse mälestusel. Ei wöinud äddaliseimat ellajat Ma peal olla kui Messikäp praego werrise silmanäo ja niinaga palko körvas; pä olli peasnud agga käppad alles näppistis. Seal liiklus ta wiimse romoga neid älkitselt välja, et lüned jo nahk kui kindad mahha jäid, ja jampsis lange wallo pärast otsego pörane. Se olli Reinowadderi lubbatud kärje-messi. Karro pühherdas werre sees, sest nüllitud käppad ei lastnud seista, kündida eggia romada. Perremees ruttas löhna andma, ja föit kes teinaga seltsis tulnud töttasid farro wemmedama, iggalühhel kindel nõu, Messikäppale otsa tehha. Körtümeees torkis pilla abjoargiga eemalt, mõned teised, kes liggemale ussalasid, woppsid mitme riistapuga, mis ial lätte juhtus; seppal olli wassar ja vihhid, küllameestel sahhad, firwed ja nuijad, naestel koonalpuud, tunglad, wälikailad, kässilogud, toobripuud ja muud majjariüetad. Messikäp wingerdas suggejade lätte al kui roomalene;

Aega mõda joostis föik külla kolto ja naiste kissa kuulus pennikoorma maad. Kiivid lendasid iggalt poolt ja matsud saddasid rahbe lombel farro selga. Seal lõi üks tuggew mees nujaga Messikäppale pähhe, et tussule silmast välja purtsas; radke wopso peale kargas Messikäp pool uimane maast üles ja pörasel jampsil tormas ta otsekohhe naiste ulka, kes kõmistedes üks teise ülle tükki ja selliti küllusid, mõnnigad suure küssaga jölle langeid, kus wessi süggaw olli. Körtümik üidis: wadake, nabri-mehhed! miño wahmoor lange jölle, mõned teised ka; ruttake appi, külla küllamehhed, ma mäksan wadi õlut ja wina pealegi. Siin jäeti farro jälle rahhuse, sedda iggumees surnuks piddas, ja föik joostid naistele appi, kuni wiis tülli saldale püüti. Senni kui mehhed naisti aitamas, roomas farro jölle ja mõuras wallo pärast; siiski tahtis ta enneniine wette uppuda kui piklemalt rahiva äbbemata opisid fannatada. Et veel ial enne sedda ei olnud ujjunud, sellepärast lootis ta kohhe pöhja wauda ja pinalise ellole otsa leida. Agga ümeks pannes panni ta koggemata täuhele et wessi kehha kandis ja mõda jõgge eddasi alla wiis. Kui rahwas farro peasmist näggid, üidis mõnni wiibhaga: Se luggu töuseb meile iggareseköödimuks! ja sundis önnetus naiste läbbi. Müüd töötasid mehhed turjaste naisti, et seie tulnud, mispärast poolfurnud farro nende läest peasnud. Mõningad läksid tamme-palko watama ja leidsid seal farro päning